

For det tredje er der faren for, at magten i Rusland bliver overtaget af militæret, direkte af en nationalistisk diktator. Derfor er det afgørende, at EU af al magt fortsætter dialogen med Rusland. Derfor er det afgørende, at man hårdt og hårdnakket kritiserer myrderierne i Tjetjenien, men det er også vigtigt, at man styrker netop den demokratiske opposition, som jo rent faktisk eksisterer i Rusland, og som også har kritiseret det, der sker i Tjetjenien.

For det fjerde er der risikoen for, at vi kan få ekstremt totalitære, ekstremt fundamentalistiske regimer i Nordafrika. Derfor skal vi prioritere en Middelhavspolitik.

Som det femte skal nævnes risikoen ved a-kraft-værkerne i vores nærømråder i Østeuropa. Derfor bør Danmark i EU og de nordiske lande bruge endnu flere kræfter på at få afviklet de a-kraft-værker, som bør afvikles, og det er der i hvert fald to, der ligger i vores nærhed, der med sikkerhed bør.

For det sjette er der mafiakriminaliteten, narkohandelen over grænserne, der er fulgt efter Murens fald, og som er en ren sikkerhedsrisiko. Derfor skal vi samarbejde om at bekæmpe disse trusler. Det er bestemt muligt, og det skal være muligt, og vi skal gøre det, uden at det skal føre til afgivelse af yderligere suverænitet, men der skal ikke være tvivl om, at vi skal gøre det.

For det syvende er der risikoen for et miljø-sammenbrud. Vi kan faktisk med den herskende vækstpolitik i de rige lande kombineret med al dårligdommen fra Østeuropa komme i en situation med reelt miljø-sammenbrud. Altså, der skal føres økologisk sikkerhedspolitik.

Den nye verdensorden kræver helt nye måder at anskue sikkerhed på, og det er i forhold til EU en civil dagsorden, der skal sættes. Det er det, det handler om. Det er det vigtige i de kommende år.

Derefter vil jeg sige noget om behovet for en ny økonomisk model. Det er afgørende, at Danmark på regeringskonferencen af al kraft kræver en stærkere styring af det indre marked, fordi der her også er tale om en rå kapitalisme, ikke i den vulgære form, som vi kender i Central- og Østeuropa og i Latinamerika, men alligevel en rå kapitalisme, som skal styres.

Jeg konstaterer, at jeg er uenig med hr. Kent Kirk og Venstre og for den sags skyld Folkebevægelsen mod EF, som ikke ønsker at være med til at styre. Det er helt nødvendigt af hensyn til den dagsorden, som skal sættes i 1996 om sociale menneskerettigheder, om beskæftigelse, om

miljø, om arbejdsmiljø, om retten til på miljøområder at gå videre end det indre marked. Åbningen af EU over for Central- og Østeuropa kræver også, at det er disse menneskelige værdier, der får topprioritet.

Til sidst om den særlige danske forpligtelse. Lad os nu tage det helt naturlige udgangspunkt, at danskerne sagde nej til den rene Maastricht-Traktat og senere sagde ja til fortsat medlemskab af EU på de vilkår, som fremgår af det nationale kompromis.

Det betyder efter min mening, at man kan opsummere synspunkterne som følger: at vi ikke ønsker i Danmark at være en del af en EU-statsdannelse, der på sigt omfatter overnationalt militær, mønt, statsborgerskab, retsvæsen og politi. Det betyder, at EU bør spille hovedrollen, når det gælder økonomisk sikkerhedspolitik i forhold til Øst og Syd. Direkte sammenblanding med militær magt vil svække den rolle, for skal man lave et forsvarspolitisk samarbejde i Europa, herunder fredsbevarende styrker, er det afgørende at have forbindelsen både til USA og Rusland. At fastholde fælles mønt vil cementere vejen til EU's forenede stater. Vi vil ikke være med til det, og vi mener, at valutaspækulation skal bekæmpes med andre metoder. SF har foreslået en afgift på valutahandel.

Dette er en opsummering af, hvorfor vi fastholder undtagelserne. Den danske forpligtelse er at gå ud i hele verden og fortælle, at det agter vi at fastholde, og vi mener derfor, at EU skal konstruere en fleksibel model i fremtiden.

Til sidst vil jeg sige om de dagsordener, der er foreslået, at jeg synes, det er godt, at den dagsorden, som hr. Ove Fich har foreslået, siger, at hovedformålet med regeringskonferencen er at være åben over for Central- og Østeuropa. Det er helt afgørende. Og jeg må sige, at jeg er helt uenig med Enhedslisten og Fremskridtspartiet i, at det ikke er vigtigt.

Dagsordenen indeholder også en aftale om proceduren, og SF vil stemme for den. Når jeg ikke står som medforslagsstiller, er det, fordi jeg ikke syntes, det var let at stå – og jeg har ikke ønsket at stå der – sammen med hr. Uffe Ellemann-Jensen, som også her fra talerstolen i dag har sagt, at han vil bruge pistolmetoden over for den danske befolkning i EU-spørgsmål.

Må jeg sige om den sidste dagsorden fra Enhedslisten, at vi synes også, den er udmærket. Vi er tilhængere af en offentlig debat. Vi er også tilhængere af dialog og forhandling også med